

РЕШЕНИЕ

№ 2614

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 10.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1782** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, подадена от „Евролаб 2011“ ЕООД срещу Българска агенция по безопасност на храните за заплащане на сумата в размер на:

- 3 467 600 лева- главница, претендирани като обезщетение за претърпени имуществени вреди /пропуснати ползи/ в резултат незаконни действия на органи и длъжностни лица на БАБХ, изразяващи се в недопускане на служители на „Евролаб 2011“ ЕООД да извършват товаро-разтоварна дейност и да изпълняват функцията на оператор по см. на Регламент ЕС № 2017/ 625 на Европейския парламент и на Съвета от 15.03.2017г. за периода 20.05.2022 до 4.08.2022г

-201 974,97лв.- законна лихва от 4.08.2022г /датата на издаване на Заповед № РД11-1810/ 4.08.2022г на изпълнителния директор на БАХБ до 23.02.2023г /датата на депозиране на ИМ/, съгласно допуснато на осн чл. 214 ГПК вр с чл. 144 АПК изменение на исковата претенция в с.з. 10.04.2024г

- законна лихва върху главницата от 3 467 600 лева считано от 23.02.2023г / датата на подаване на ИМ / до окончателното изплащане на сумата.

Твърди, че осъществява дейност като „оператор“ по см. на Регламент ЕС № 2017/ 625 на Европейския парламент и на Съвета от 15.03.2017г на територията на ГКПП „Капитан А.“, като част от задълженията на оператора е извършването на

товаро-разтоварна дейност . Считано обаче, от 00ч на 20.05.2022г дейността му като оператор била неправомерно иззета от служители на БАБХ и от лица наети от БАБХ на граждански договори. Това било направено по устно разпореждане на изпълнителния директор на БАБХ. От 00ч на 20.05.2022г служителите на БАБХ, в резултат устното разпореждане на изпълнителния директор на БАБХ не позволявали на служителите на ищеца в качеството му на оператор по см. на посочения Регламент да изпълняват задълженията си по Регламента и да извършват товаро-разтоварна дейност на внасяната от Турция стока. От момента на устното нареждане на изпълнителния директор на БАБХ товаро-разтоварната дейност се извършвала единствено от служители на БАБХ, а не от оператора „Евролаб 2011“ ЕООД. Във връзка с това е подадено искане от „Евролаб 2011“ ЕООД с правно основание чл. 250 АПК по повод на което е постановено определение № 7289 от 19.07.2022г по адм д 6328/ 2022 на ВАС с което се НАРЕЖДА да бъдат ПРЕКРАТЕНИ незабавно и безусловно действията на органи и длъжностни лица на Българска агенция по безопасност на храните, изразяващи се с недопускане на служители на „Евролаб 2011“ ЕООД да извършват товаро-разтоварна дейност и да изпълняват функцията на оператор по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета

С посоченото определение, ВАС обявил за незаконни действията на длъжностни лица на БАБХ, извършени в периода 20.05.2022г до 19.07.2022 /датата на постановяване на определението/ с които се възпрепятства оператора „Евролаб 2011“ ЕООД да извършва товаро-разтоварна дейност и нарежда да бъдат преустановени. Ищецът твърди, че въпреки определението и понастоящем към датата на депозиране на ИМ служителите на ответника не допускат оператора да извършва товаро-разтоварна дейност. На 4.08.2022г била издадена Заповед № РД 11-1810 на изпълнителния директор на БАБХ с която по т. II било наредено товаро-разтоварването на обектите по т. I от транспортните средства с които се превозват да се осъществява от служители от отдел Г. „Капитан А.“. Сочил че е оспорил посочената заповед и е налице висящо адм дело. В обобщение излага, че за периода от 00 ч. на 20.05.2022г до 4.08.2022г длъжностни лица при БАБХ извършили незаконни действия които не се основават нито на закона, нито на адм акт, в т.ч. и след 19.07.2022г когато е постановено определението по реда на чл. 250 АПК действията били и в пряко противоречие и несъобразяване със съдебен акт.

Така описаните извършени от длъжностни лица от БАБХ незаконни действия, лишили ищеца „Евролаб 2011“ ЕООД от осъществяването на сигурен доход- получаването на възнаграждение за извършване на товаро-разтоварна дейност

на камионите на клиентите с които има сключени договори при извършването на фитосанитарен контрол на ГКПП Капитан А.. Незаконните действия спрямо ищеца за посочения период 20.05.2022г до 4.08.2022г били установени със съдебен акт по горепосоченото адм дело на ВАС в мотивите на който се приема, че действията са фактически. Възможността „Евролаб 2011“ ЕООД да извършва дейност като оператор и в частност товаро-разтоварна дейност била пречатвана с фактически, а не с правни действия. Фактическите незаконосъобразни действия на служителите на БАХБ били прекратени на 4.08.2022г когато е издадена цитираната по-горе Заповед № РД 11-1810 на изпълнителния директор на БАБХ. Именно и това е крайната дата от процесният период за който се претендира обезщетение.

Ищецът имал 401 броя сключени договори по силата на които действа като оператор. В тях било посочено, че „Евролаб 2011“ ЕООД отговаря за товарите. Заплащането по договорите ставало по ценоразпис на Евролаб 2011 ЕООД. След 20.05.2022г когато е възпрепятстван да извършва товаро-разтоварна дейност и същата е поета от служители на БАХБ, със Заповед № РД 11-995 от 19.05.2022г на изпълнителния директор на БАБХ е променен Ценоразписа за платените услуги, като в чл. 42 ал.1 била създадена такса за товаро-разтоварни услуги- 400 лв. Следователно за всяка товаро-разтоварна дейност която била извършвана незаконно от служители на БАБХ, от клиентите на „Евролаб 2011“ ЕООД с които ищецът имал сключени договори е събирана такса от 400 лв. без ДДС. Именно това представлявало пропуснатата полза, тъй като ако не бяха тези незаконни действия от длъжностни лица на БАБХ, дружеството щяло да извърши услугата и да получи еднократно възнаграждение в размер на 488, 75 лв. Съгласно предоставената по реда на ЗДОИ информация за процесния период 20.05.2022г до 4.08.2022г , БАБХ от незаконните си товаро разтоварни действия била събрала такси в размер на 3 467 600 лв. /8 669 фактури с описание „товаро-разтоварна дейност“, всяка на стойност 400 лв без ДДС./ За ищеца това били пропуснати ползи, тъй като със сигурност би реализирал този доход, ако не бяха незаконните действия на служители на ответника, ако не бил възпрепятстван да извършва товаро-разтоварна дейност. Излага съображения, че всеки път когато служители на БАХБ чрез незаконните си действия са извършили товаро-разтоварна дейност като услуга на лице с което „Евролаб 2011“ ЕООД има сключен договор и е получило 400 лв. за това, по този начин е лишило ищеца от възможността да изпълни функциите си на оператор и да реализира приход в този размер. Това се отнасяло и за лица с които ищецът нямал сключен договор, но бил избран инцидентно да ги представлява и е посочен в СНЕД.

По арг от т.4 на ТР № 3 от 22.04.2005г на ВКС по т.д. 3/ 2004 според което началният момент на забавата и дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението при незаконни действия на адм. органи е момента на преустановяването им, то считано от 4.08.2022г. когато е издадена Заповед № РД 11-1810/ 4.08.2022г на изпълнителния директор на БАБХ, претендира обезщетение в размер на законната лихва -201 974,97 лв. от 4.08.2022г /датата на издаване на Заповед № РД11-1810/ 4.08.2022г на изпълнителния директор на БАХБ до 23.02.2023г /датата на депозиране на ИМ/съгласно допуснатото изменение размера на исковата претенция в с.з. на 10.04.2024г. Претендира разноски.

В депозирания писмен отговор, ответникът изразява подробно становище, че не са налице кумулативно, нито поотделно елементите от ФС на непозволено

увреждане, а твърдяната вреда изразяваща се в пропуснати ползи не е реална, а хипотетична. Не било налице противоправно поведение от ответника, твърдените в ИМ фактически действия не представлявали „незаконно действие“ от БАБХ, не е налице „изземване на дейността“ на „Евролаб 2011“ ЕООД като оператор. По арг. от Закона за БАБХ, чл. 2 ал.2 от Устройствения правилник на БАБХ, Законът за управление на агрохранителната верига, който се явявал специален по см на чл. 2 ал.4 от Устройствения правилник на БАБХ, Регламент ЕС 2017/ 625 и Наредбата за фитосанитарен контрол, можело да се направи извод, че официалният контрол /фитосанитарен контрол/ е комплексна дейност, като извършването на товаро-разтоварна дейност е спомагателна дейност, без която не може да се извърши контрола, тъй като е пряко свързана с проверката за идентичност и вземането на проби за лабораторни анализи, тоест товаро-разтоварната дейност е част от официалния контрол. От тълкуването на чл. 15 от Регламента ставало ясно, че е уредена принципна възможност операторите да предоставят достъп до животните и стоките под техен контрол, но не е задължително тези правни субекти да бъдат включени в дейността по осъществяване на контрол, част от която е и предоставянето на достъп. Всяка държава, прилагаща Регламента решавала дали и кога да допусне оператори да извършват дейностите, вкл. и при осъществяването на граничния контрол. Осъществяването на официалния контрол по см. на Регламента е държавна дейност която се осъществява от БАБХ. Всички твърдени действия в ИМ извършени от БАБХ за посочения времеви период били в изпълнение на законовите ѝ функции на орган на официален контрол и не било необходимо издаването на адм акт, за да бъдат легитимни. Товаро-разтоварната дейност е част от официалния контрол и е въпрос на държавна политика дали държавата ще я извършва самостоятелно или ще я възложи на трето лице- оператор, или съвместно с оператор. БАБХ има право да извършва товаро-разтоварна дейност като част от официалния контрол. БАБХ нямало отношение към изпълнението на задълженията по сключени договори от „Евролаб 2011“ ЕООД с трети лица. Товаро-разтоварната дейност е част от официалния контрол, поради което БАБХ може да я извършва и има право да събира такси за нея съгласно Ценоразпис. Не била налице и ситуация по създаване пречки от служителите на БАБХ ищецът да изпълнява задълженията си по Регламента, не бил налице и отказ от служителите на БАБХ ищецът да изпълнява поетите си задължения по договори с трети лица. Отрича и твърденията в ИМ за забрана на служителите на ищеца за извършват товаро-разтоварна дейност и забрана да предоставят достъп до стоките.

На следващо място излага доводи, че ищецът не е включен в официалния списък на операторите по см на чл. 10 пар 2 от Регламента, а и не може да се счита за оператор лице, което извършва само и единствено товаро-разтоварна дейност без да бъде извършвано някое от вменените задължения на оператора съгласно Директивата. Ищецът нямал материална база и капацитет да извършва дейност на оператор, имотите които се ползвали били публична държавна собственост, нямал оборудване и помещения в зоната на ГПКК Капитан А. за извършване на товаро- разтоварна дейност.

Ищецът не доказвал, че е имал възможността да изпълни задълженията си по цитираните от него договори както в цялост, така и в частност относно товаро-разтоварната дейност. Следователно нямало основание контрагентите му да му заплатят претендираната услуга от 400 лв за товаро-разтоварване. При тълкуване на

т. III от договорите между ищеца и клиентите му било видно, че „Евролаб 2011“ ЕООД представлява клиента пред БАБХ при вземането на проби и при товарене и разтоварване на стоките. Ищецът нямал материална обезпеченост да изпълни задълженията си по договорите, нито пък правомощията да ги извърши. От договорите било видно, че „Евролаб 2011“ ЕООД предоставял комплексна услуга, включваща множество компоненти, една от които е разтоварване и товарене на стоки, която обаче, е спомагателна спрямо основните. Именно от тази спомагателна дейност била претенцията за пропуснати ползи. Противоречало на логиката да се сключи съглашение за предоставяне на комплексна услуга, а да се извършва единствено спомагателната част. Липсвала причинно следствената връзка между предполагаемия деликт и ползите които биха били настъпили за адресата на незаконосъобразното действие. Твърдяното недопускане до рампите за разтоварване не възпрепятствало ищеца да извърши дейността по товарене и разтоварване на друго място./по представения протокол от 22.05.2022г се установявало, че служители на ищеца не са допуснати единствено до рампите за разтоварване, но не и до други зони на ГКПП/. Ищецът не следвало да получава възнаграждение за услуга която изначално не можел да извърши в претендиращия период. Оспорва исковата претенция и по размер. Ако се установяло пропуснатата полза, от нея следвало да бъдат приспаднати спестените разходи от неизвършване на дейността. Претендира разноски.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с исковата молба основания, доводите на страните, прецени събраните по делото относими доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Преди всичко и противно на доводите на ответника, съдът счита, че ищецът "Евролаб 2011" ЕООД е оператор по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/625. В Регламент (ЕС) 2017/625, в чл. 3, § 29, е предвидено, че "оператор" означава всяко физическо или юридическо лице, носител на едно или повече от задълженията, предвидени в правилата, посочени в чл. 1, § 2, които са свързани с храните и тяхната безопасност, цялост и здравословност; фуражите и тяхната безопасност; здравеопазването на животните; предотвратяване и минимизиране на рисковете за здравето на хората и здравето на животните, произтичащи от страничните животински продукти и производните продукти; изискванията по отношение на хуманното отношение към животните; защитните мерки срещу вредители по растенията и др. Ищецът е отговорен за въвеждането на товари. Дружеството като лице отговорно за пратката има задълженията посочени в чл. 15 от Регламент (ЕС) 2017/625, вкл. има задължението като оператор да предоставя на служителите на компетентните органи достъп до животните и стоките под негов контрол, както и документите и всяка друга информация, свързана с тях. Операторът, който отговаря за въвеждана в Съюза пратка, трябва да предоставя незабавно всякаква информация относно растенията и стоките на хартиен носител или в електронна форма, както и да осигури на инспекторите на БАБХ физически достъп до тях или до част от тях (чл. 15, § 1 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/625). Съгласно чл. 15, § 6 от Регламент (ЕС) 2017/625: "Определените в настоящия член задължения на операторите се прилагат и когато официалният контрол и другите официални дейности се извършват от официални ветеринарни лекари, официални фитосанитарни инспектори, органи с делегирани

правономощия, контролни органи и физически лица, на които са делегирани някои задачи, свързани с официалния контрол или някои задачи, свързани с другите официални дейности.". Съгласно чл. 47, § 5 от Регламент (ЕС) 2017/625 операторите, които отговарят за пратката, гарантират, че животните и стоките от категориите, посочени в параграф 1, се представят за официален контрол на граничния контролен пункт, посочен в същия параграф.

В съдържащите се в приложенията по делото договори се съдържа клауза, според която "Евролаб 2011" ЕООД ще "... подпомогне процеса на вземане на проби съгласно Регламент 2019/1793 на Комисията чрез разпределяне на необходимия персонал и оборудване на операции по товарене и разтоварване...", която дейност е присъща на операторите по смисъла на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/625. В договорите е посочено, че „Евролаб 2011“ ЕООД отговаря за товарите. Предоставянето на достъп до стоките на вносителите, с които имат сключени договори, от които да бъдат вземани проби, е задължение на операторите, а не на служителите, осъществяващи официалния контрол - органи и длъжностни лица на БАБХ. Предоставянето на достъпа става именно чрез извършването на товаро-разтоварна дейност. Товаро-разтоварната дейност е част от дейността и задълженията на операторите, чрез която се осигурява достъп до стоките за целите на официалния контрол, извършван от органи и длъжностни лица на БАБХ. Товаро-разтоварните дейности по осигуряване на достъп до стоките на вносители не е част от официалния граничен контрол, осъществяван от служителите на БАБХ. / виж О № 7289 ОТ 19.07.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 6328/2022 Г., V ОТД. НА ВАС/.

В случая фактическите твърдения и установените факти сочат на претенция за правото на обезщетение обосновано с незаконосъобразност на действия на служители на ответника изразяващи се в недопускане на служители на „Евролаб 2011“ ЕООД да извършват товаро-разтоварна дейност и да изпълняват функцията на оператор по см. на Регламент ЕС № 2017/ 625 на Европейския парламент и на Съвета от 15.03.2017г. за периода 20.05.2022 до 4.08.2022г

Исковите претенции въз основа на заявените фактически твърдения са допустими като предявени от страна, която има правен интерес и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по него- БАБХ /чл.205 АПК/.

В конкретната хипотеза, за да се ангажира отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ следва да са налице кумулативно всички елементи от фактическия състав, а именно: 1).претърпяна вреда – имуществена под формата на пропусната полза; 2) незаконосъобразни действия на ответника при или по повод изпълнение на административна дейност; 3) вредата да е настъпила в резултат на незаконосъобразните действия; 4) причинна връзка - пряка и непосредствена такава между незаконосъобразните действия с вредоносния резултат от административна дейност

По силата на чл. 204, ал. 4 от АПК предпоставка за ангажиране на

отговорността на ответника е незаконосъобразността на предприетите от неговите служители действия, която следва да бъде установена от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. За да е налице незаконосъобразно действие е необходимо административният орган да е предприел действия, които не се основават на закона или на административен акт .

Отговорността по ЗОДОВ е деликтна, като се отличава от общата деликтна отговорност по деликвента – административен орган, както и по спецификата на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. При така очертан характер на деликтната отговорност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и при наведените с иска доводи, съдът на първо място дължи произнасяне дали е налице незаконосъобразно действие на служители на ответника, от което да са произлезли претендираните вреди.

Отговорността за вреди от действия на административни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност е отговорност за фактически действия на служители на административния орган, изразяващи се в извършена административно-разпоредителна дейност от тях. Терминът „действие“ е употребен, както в чл. 7 и чл. 120, ал. 1 от Конституцията на Република България, така и в чл. 203 АПК и чл. 1 ЗОДОВ. Легално определение на термина „действие“, респ. „бездействие“, липсва в посочените нормативни актове. Под „действие“, респ. „бездействие“, следва да се разбира всяко такова, извършено от държавен орган или длъжностно лице, което не е юридически акт, а тяхна физическа изява, но не произволна, а в изпълнение или съответно неизпълнение на определена нормативна разпоредба.

От ангажираните по делото доказателства - констативни протоколи от 22.05.2022 г. и от 22.07.2022 на помощник - нотариус по заместване при нотариус В. В., /л. 165 и сл/, представляващи официални свидетелстващи документи, доказващи с обвързваща съда доказателствена сила, че фактите предмет на удостоверителното изявление на органа , издал документа са се осъществили така както е удостоверено в него, показанията на разпитаните пред настоящата съдебна инстанция свидетели О. Б. и А. А.-Р. които съдът цени в тяхната взаимовръзка и обусловеност, доколкото същите не си противоречат, взаимно се допълват, в т.ч. и с останалия ангажиран по делото доказателствен материал / в т.ч. освен с цитираните констативни протоколи и с жалба до министъра на МВР, л. 171, молба за съдействие до Областна дирекция на МВР Х.,л. 174 и сл/ и доколкото показанията им се основават на лични възприятия, непосредствени впечатления, непротиворечиви са, базират се на системни и трайни наблюдения за осъществени в правната действителност факти от процесния период /свидетелите са служители на „Евролаб 2011“ от началото на 2022г /, като съобрази разпоредбата на чл. 172 ГПК вр с чл. 144 АПК предвид възможната тяхна заинтересованост и от друга страна като на възможната им заинтересованост се противопоставя

наказателната отговорност при лъжесвидетелстване, с която са запознати се установява несъмнено, че служителите на "Евролаб 2011" ЕООД са се явили да извършват трудовата си дейност на 20.05.2022г, свързана с товаро-разтоварването на стоки, внасяни от Република Турция, но на тях им е било забранено да осъществяват тази дейност от служители на БАБХ. Именно обстоятелството, че на рампите не е имало служители на "Евролаб 2011" ЕООД, както и фактът, че за извършваната проверка се издавал документ за събраната такса за услугата, заверен от служител на БАБХ, свидетелстват, че служителите на "Евролаб 2011" ЕООД не са допускани до рампите от служителите на БАБХ, както и че дейността по товаро-разтоварване на стоките е извършвана единствено от служители на БАБХ. От посочената дата 20.05.2022г, 00 часа, на служителите на ищеца е забранен достъп до рампите, където са извършвали товаро-разтоварна дейност, като това е следствие нареждане на служители на ответника. Ангажираните доказателства категорично сочат, че от посочената дата /20.05.2022г/ товаро-разтоварна дейност е извършвана от служители на БАБХ, които са събирали таксите за това, а служителите на "Евролаб 2011" ЕООД не са били на рампите, тъй като им е отказван достъп именно от служителите на БАБХ.

Във връзка със забраната да извършват товаро-разтоварна дейност е подадено искане от „Евролаб 2011“ ЕООД с правно основание чл. 250 АПК по повод на което е постановено определение № 7289 от 19.07.2022г по адм д 6328/ 2022 на ВАС с което се НАРЕЖДА да бъдат ПРЕКРАТЕНИ незабавно и безусловно действията на органи и длъжностни лица на Българска агенция по безопасност на храните, изразяващи се с недопускане на служители на „Евролаб 2011“ ЕООД да извършват товаро-разтоварна дейност и да изпълняват функцията на оператор по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета.

Следователно несъмнено се установява, че от 20.05.2022г до датата на постановяване цитираното определение на ВАС- 19.07.2022г служителите на ищеца не са били допускани да извършват товаро-разтоварната дейност вследствие действия на длъжностни лица на БАБХ. От цитирания по -горе

констативен протокол от 22.07.2022 на помощник - нотариус по заместване при нотариус В. В., /л. 168 и сл/, представляващ официален свидетелстващ документ, доказващ с обвързваща съда доказателствена сила, че фактите предмет на удостоверителното изявление на органа , издал документа са се осъществили така както е удостоверено в него, се установява, че и към момента на съставянето му 22.07.2022г /вкл. и след датата на определението на ВАС по чл. 250 АПК/ недопускането на оператора да извършва товаро-разтоварна дейност продължава. Действията по недопускане на ищеца да осъществява правомощията си на оператор по смисъла на Регламент ЕС 2017/625 на Европейския парламент и Съвета от 15 март 2017 г., вкл. товаро-разтоварни дейности, не са преустановени и след тази дата, който извод се подкрепя и от факта, че се събират такси за тази дейност от БАБХ съгласно Заповед № РД 11-995/19.05.2022 г. на изпълнителният директор на БАБХ. Между впрочем продължаването на действията не се оспорва и от БАБХ, който в отговора заявява, "че товаро-разтоварните дейности на граничните пунктове са част от официалния контрол. БАБХ има право да извършва товаро-разтоварна дейност като част от официалния контрол" и той се осъществява длъжностните лица на БАБХ. На 4.08.2022г е издадена Заповед № РД 11-1810 на изпълнителния директор на БАБХ с която по т. II е наредено товаро-разтоварването на обектите по т. I от транспортните средства с които се превозват да се осъществява от служители от отдел Г. „Капитан А.“.Тази дата /4.08.2022г/ е и крайната дата от процесния период за който се търси обезщетението.Тоест, от тази дата товаро-разтоварната дейност се извършва от служители от отдел Г. „Капитан А.“ въз основа на нарочен адм акт.

Следователно за претендиращия период 20.05.2022г до 4.08.2022г ищецът като оператор не е допуснат да извършва товаро-разтоварна дейност. Това са фактически действия които не се основават нито на законова разпоредба, нито на административен акт. Възможността на дружеството да извършва дейност като оператор и в частност товаро-разтоварителна такава е пречатвана с фактически, а не с правни действия № 7289 ОТ 19.07.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 6328/2022 Г., V ОТД. НА ВАС/

Горният извод не се променя и от факта на издадена преди исковия период Заповед № РД 11-995/19.05.2022 г.на изпълнителният директор на БАБХ с което е изменил ценоразписа за платените услуги, които извършва БАБХ, съгласно чл. 3, ал. 5 от Закона за БАБХ, като са определени нови такси, една, от които е за товаро-разтоварни услуги на Г. на транспортни средства, превозващи пратки с произход трета страна. Това е така, тъй като предмет на тази заповед е изменение на ценоразписа, като с нея не се създават забрани за извършване на тези дейности от страна на операторите. На база на така въведената такса обаче, без да е издаден какъвто и да било административен акт, администрацията неправомерно с фактически действия забранява на операторите да управляват товара, който съгласно Регламента е под техен контрол. Това е така, тъй като доколкото товарът е под контрол на

операторите, БАБХ няма право да извършва товаро-разтоварна дейност, а съгласно Регламента стоките се представят на контролния орган от операторите и те са тези, които извършват товаро-разтоварната дейност. / О № 7289 ОТ 19.07.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 6328/2022 Г., V ОТД. НА ВАС/

С оглед конкретиката на случая, и предвид задължението на съда регламентирано в чл. 204 ал.4 АПК, то настоящият съдебен състав изрично следва да отбележи, че действията на административния орган изразяващи се в недопускане на служители на „Евролаб 2011“ ЕООД да извършват товаро-разтоварна дейност и да изпълняват функцията на оператор по см. на Регламент ЕС № 2017/ 625 на Европейския парламент и на Съвета от 15.03.2017г. за периода 20.05.2022 до 4.08.2022г са фактически действия. Те не се основават нито на закона, нито на адм. акт. Възможността „Евролаб 2011“ да извършва дейност като оператор и в частност товаро-разтоварителна такава е пречатствана с фактически, а не с правни действия. Действията са извършвани без да има документ, който да постановява това. Както се посочи, за процесния период товаро-разтоварна дейност са извършвали служители на БАБХ, които са събирали таксите за това, а служителите на "Евролаб 2011" ЕООД не са били на рамките, тъй като им е отказван достъп именно от служителите на БАБХ.

С оглед горното може да се направи извод, че е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността по ЗОДОВ, а именно незаконосъобразни действия, които не се основават на закона или на административен акт, тоест налице е елемент от фактическия състав пораждащ отговорността на ответника за обезвреда действието, като правопораждащ юридически факт на претендираните вреди, е от фактически характер. Фактическите действия се изразяват в недопускане на ищеца да осъществява правомощията си на оператор по см Регламент ЕС 2917/ 625 на ЕП и на Съвета за процесния период.

Исковата претенция е за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи, в резултат на нереализирана печалба от сключени договори между оператора „Евролаб 2011“ /ищеца/ и лицата от които БАБХ е събирало такси за товаро-разтоварна дейност, тоест ако не бяха незаконните действия на служители на БАБХ, ищецът би извършвал услугата по товаро-разтоварване и би получавал възнаграждение за нея. Тъй като ищецът е имал сключени договори с лицата от които е събирана такса, то дружеството ако не беше възпрепятствано от служителите на БАБХ, би извършвало товаро-разтоварна дейност и би получавало доходите. След като е установено наличието на незаконосъобразни действия, които формират първият елемент от фактическия състав, то на следващо място спорът е съсредоточен върху възникването на вредите и техния размер и причинната връзка между незаконосъобразните действия и претендираните вреди. Съдът ще разгледа последователно доводите на страните във връзка със спорните въпроси.

Извършваната от ищеца товаро-разтоварна дейност , като част от

конкретна икономическа дейност по определение е свързана с възможността за получаване на печалба - това са и целта и смисълът за развиване на икономическа дейност. Защитата на правата по чл. 1 от Протокол 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи /Конвенцията/, съгласно постоянната практика и утвърдени стандарти на защитата на притежанията, установени от Европейския съд по правата на човека /ЕСПЧ/, включва и възможността за обезщетяване на пропуснатите ползи. Това е изрично посочено и в решението по делото С. срещу България. В тази връзка следва да се посочи § 84 и сл. от решението на ЕСПЧ от 19.01.2017 г. по делото С. срещу България. Доколкото ищецът развива икономическа дейност, пропуснатите ползи принципно са свързани с невъзможността да реализира приходи от сключени договори във връзка с тази дейност. Тези нереализирани приходи се измерват на база доказана цена на услугата, която не е могла да бъде осъществена, поради незаконосъобразното поведение на ответника. Тази цена е приходът, чието постъпване в патримониума на стопанския субект е пропуснато. / Р № 3282 ОТ 04.03.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 3944/2019 Г., III ОТД. НА ВАС, Р № 6731 от 8.05.2019г по адм д 14391/ 2018г на ВАС/. Ако в обхвата на обезщетението, не се включват пропуснатите ползи, то практически няма какво друго обезщетение да получат тези лица. Установяването на размера на вредите, съставляващи пропуснати ползи се основава на конкретни факти по делото, от които може да се направи логически обоснован извод за предполагаемото развитие на имуществените работи на увреденото лице при нормално развитие на обстоятелствата.

За да бъде налице вреда, изразяваща се в пропуснати ползи, то следва резултата, който ищецът е целял да постигне, да е сигурен. Пропуснатата полза е налице, ако има неосъществено увеличение на имуществото на пострадалото лице, което е щяло да настъпи със сигурност и това увеличение непременно е щяло да се осъществи, ако не са били в случая незаконосъобразните действия. Ответникът възразява, че ищецът не е доказал, че е имал възможността да изпълни задълженията си по цитираните от него договори както в цялост, така и в частност относно товаро-разтоварната дейност, тоест реализирането на претендираната търговска печалба не било сигурно събитие. За ищеца ще е налице правото да получи обезщетение, ако докаже със сигурност, че е щял да извършва товаро-разтоварната дейност в процесния период. Пропуснатата полза се изразява в това, че едно лице пропуска да осъществи една полза, а именно да увеличи имуществото си, макар да са съществували всички условия за това, като единствено увреждането /незаконосъобразните действия/ го лишава от възможността да реализира една сигурна облага. Следователно пропуснатата полза е това увеличение на имуществото на увредения, което при обикновени условия би настъпило, ако ответникът не би го увредил, т.е. тази, която при обикновено развитие на нещата би могла с висока степен на вероятност да се очаква. За да се приеме, че в правната сфера на ищеца е настъпила вреда, следва по безспорен начин да е

установено, че без незаконосъобразните действия на ответника, пропуснатата полза със сигурност би се реализирала в правната му сфера. Следва да се отбележи, че наличието на пропуснатата полза се предпоставя от съществуването на сигурност или поне висока степен на вероятност за увеличение на имуществото на кредитора, която не се предполага. В същия смисъл е и Решение № 35 от 22.08.2014 г. на ВКС по т. д. № 1916/2013 г., както и приетото в ТР № 3/12.12.2012 г. на ОСГТК на ВКС.

При положение, че дружеството до 20.05.2022г е осъществявало правомощията си на оператор по см на Регламент ЕС 2017/ 625, в т.ч. извършвало товаро-разтоварна дейност /от която дата е било възпрепятствано фактически да я извършва/, то ищецът е имал легитимни правни очаквания, че няма никакви пречки и след тази дата да осъществява дейността си. Тези очаквания и свързаните с тях планове за осъществяване на търговска дейност са нормални в условията на правова държава. За ищеца не е съществувало съмнение, че ще извършва дейността си на оператор и след 20.05.2022г. За ищеца е налице настъпила реална вреда от пропуснати ползи, изразяваща се в неполучаване на приходи от сключени договори по силата на които „подпомага процеса по вземане на проби чрез ...товарене и разтоварване“, тоест извършва товаро-разтоварна дейност за което получава възнаграждение по ценоразпис. Ищецът извършвайки стопанска дейност на ГКПП Капитан А. е имал обосновано и оправдано правно очакване, че именно той ще продължи да я извършва и след 20.05.2022г. Тези нереализирани приходи се измерват на база доказана цена на услугата, която не е могла да бъде осъществена, поради незаконосъобразното поведение на ответника. Тази цена е приходът, чието постъпване в патримониума на стопанския субект е пропуснато. Налице е в достатъчна степен сигурност, че именно „Евролаб 2011“ ЕООД е щял да продължи да извършва дейностите по товаро-разтоварване на ГКПП Капитан А.. При това положение, налице е нужната степен на сигурност за възможността за ищецът да осъществява дейността си като оператор. При обичайно развитие на нещата напълно обосновано може да се очаква , че „Евролаб 2011“ ЕООД е щял да продължи да осъществява дейностите по товаро-разтоварване и след 20.05.2022г. Възпрепятстването от БАБХ на служителите на ищеца да извършват трудовата си дейност по товаро-разтоварване е в пряка причинно-следствена връзка с възможността „Евролаб 2011“ ЕООД да извършва товаро-разтоварна дейност и занапред. От събраните по делото доказателства се обосновава извод, че с незаконосъобразните си фактически действия по недопускане служителите на ищеца от 20.05.2022г да извършват товаро-разтоварване, БАБХ е лишил „Евролаб 2011“ ЕООД от възможността да изпълнява задълженията си по договорите, респективно да реализира законна печалба от търговска дейност, с която да увеличи имуществото си. При нормално и естествено развитие на процеса ищецът е щял да продължи да осъществява дейността си като оператор на ГКПП Капитан А.. След 20.05.2022г. товаро-разтоварните дейности са поети

от служителите на БАБХ, за което БАБХ е събирал такса по свой ценоразпис, тоест от насрещната страна по договорите сключени от Евролаб 2011г е събирана такса за товаро-разтоварване, която е постъпвала в патримониума на БАБХ. Именно и в това се изразява пропуснатата полза за ищеца, тъй като ако не бяха незаконните фактически действия по възпрепятстване възможността на извършва товаро- разтоварване, то дружеството би извършвало услугата за което е щяло да получава възнаграждение.

Претендираните пропуснати ползи произтичат от факта на незаконосъобразните действия на служители на ответника по препятстване възможността „Евролаб 2011“ ЕООД да извършва дейности по товаро-разтоварване и от там от обусловеното очакване, че ще продължи да изпълнява тези дейности и след 20.05.2022г. Пропуснатата възможност да се увеличи патримониума на дружеството е пряка, типична нормално настъпваща последица от цитираните незаконосъобразни действия и от обусловеното с голяма степен на сигурност, че дружеството е щяло да продължи да ги извършва и след тази дата. Позитивното проявление на факта на реализиране на печалба за ищеца е в зависимост от сключените договори по силата на които действа като оператор. Безспорно печалбата се явява последица от сключените договори, които при нормално и обичайно развитие с голяма степен на сигурност са щели да се изпълняват. Претендираните пропуснати ползи следват закономерно единствено от установяването незаконосъобразност на действията на БАБХ. Не могат да се възприемат доводите на ответника, че ищецът нямал материална база и капацитет да извършва товаро-разтоварната дейност. За осъществяване на тази дейност не е необходимо да разполага с помещение, тъй като ноторен е факта, че товаро-разтоварването на камионите не се извършва в помещение. В тази връзка и процесуалният представител на ответника в с.з. на 14.02.2024г заявява, че „не оспорва, че товаро -разтоварната дейност се извършва извън помещенията, поради което и не е необходимо наемането на такива за товаро-разтоварна дейност“. Щом до 20.05.2022г ищецът безпроблемно е извършвал дейности по товаро-разтоварване /няма данни за противното/, то недоумение буди твърдението на ответника, че няма капацитет да извършва тази дейност.

С оглед горното налице са предпоставките на фактическия състав по чл. 1 ал.2 ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи, изчислени на база печалба върху сумата, посочена в Ценоразписа на БАБХ, променен със Заповед № РД 11 -995 от 19.05.2022г на изпълнителния директор на БАБХ, представляваща такса за товаро-разтоварни услуги на ГКПП на транспортни средства, превозващи пратки с произход трета страна, причинени вследствие на незаконосъобразните действия на ответника, изразяващи се в недопускане служителите на „Евролаб 2011“ да извършват товаро-разтоварна дейност и изпълняват функцията на оператор по см на Регламента 2017/ 625. Това е така, тъй като за процесния период дейността по товаро- разтоварване извършвана до този момент от

„Евролаб 2011“ е иззета от последния посредством посочените фактически действия и се е осъществявала от БАБХ, за което последната е събираща такса по ценоразпис, утвърден с посочената заповед на изпълнителния директор на БАБХ. Налице са пропуснати ползи в резултат на нереализирана печалба от неизпълнение на сключени договори между оператора „Евролаб 2011“ /ищеца/ и лицата от които БАБХ е събираща такси за товаро-разтоварна дейност, което неизпълнение е поради възпрепятстване от БАБХ служителите на ищеца да изпълняват задължението си по договорите като извършват товаро- разтоварна дейност. Пропуснатите ползи са свързани с невъзможността да се реализират приходи от сключени договори във връзка с тази дейност. Когато БАБХ е извършвало товаро- разтоварна дейност /през процесният период/ като услуга на лице с което „Евролаб 2011“ ЕООД има сключен договор да бъде оператор и е получавала такса за това по свой ценоразпис, то по този начин ищецът е лишен от възможността да изпълнява функцията си на оператор и реализира приход в този размер.

За формиране размера на обезщетението и лихвите, са изслушани основно и допълнително заключение по счетоводна експертиза. Съдът кредитира допълнителното заключение по счетоводната експертиза във *вариант 1* /л.364 от делото/, тъй като размера на търговската печалба от товаро-разтоварна дейност, която дружеството би реализирало за претендиращия период 20.05.2022г до 4.08.2022г се изчислява след приспадане разходите, касаещи само товаро-разтоварна дейност, в подварианта /2/ в който **не** се включват разходи за наем на помещение, с оглед приетото за безспорно между страните, че за процесният период разходите не включват разходи за наем на помещение /в с.з на 14.02.2024г/. Съдът кредитира заключението по счетоводната експертиза изготвено на база предоставени на вещото лице фактури от ОБДХ Х. / 8525 броя/, а не тези посочени от ищеца, предоставени му реда на ЗДОИ. Това е така, тъй като по реда на ЗДОИ е предоставена информация за по- голям период от претендиращия / от 20.05.22г до 18.08.2022г, л. 37 от делото/, поради което определяне броя на фактурите за претендиращия период е въпрос на изчисления и броене, което компетентно е извършило вещото лице. Тоест, съдът се доверява на посочените от вещото лице издадени фактури 8525 броя, които се вписват в брой /част са като брой от/ единни здравни документи за въвеждане CHED, а не изчислените /преброени/ от ищеца на база решението по ЗДОИ, визиращо по-голям период и от там необходимост при преброяването да се приспадат брой фактури извън процесния период. Релевантни за изчисление размера на обезщетението са предоставените от ОДБХ Х. 8525 бр. фактури, а не здравни документи за въвеждане CHED , тъй като именно фактурите сочат сигурно събираща такса за товаро-разтоварване, тоест доказват сигурната печалба от която ищецът е бил лишен поради невъзможността да реализира приходи от сключени договори във връзка с товаро разтоварната дейност. Единствено от CHED не се доказва извършена товаро-разтоварна дейност /същите установяват извършени

изследвания/ и доколкото броят им надхвърля броя на издадените фактури, то при изчисляване размера на обезщетението следва да се имат предвид толкова броя СНЕД колкото съвпадат с броя на издадените фактури. Още повече, че с едно разтоварване, може да се извършват два вида контрол- фитосанитарен и ветеринарен, от което се издават два СНЕД. Когато БАБХ е извършвало товаро- разтоварна дейност /през процесният период/ като услуга на лице с което „Евролаб 2011“ ЕООД има сключен договор да бъде оператор и е получавало такса за това по свой ценоразпис, за което са издавани фактури, то по този начин ищецът е лишен от възможността да изпълнява функцията си на оператор и реализира приход в този размер. Вещото лице като притежаващо специални познания и в резултат конкретна аналитична дейност е компетентно да посочи всички фактури за процесния период , съобразявайки наличните по делото доказателства, в това число при необходимост да извърши съответните преизчисления и преброявания. Поставените на вещото лице въпроси за експертно изследване безспорно изискват специални знания, с които съдът не разполага. И двете заключения /основно и допълнително/, са подробни, основани са на конкретни изходни данни, описани са методиките и начините на изчисление, като по изложените по-горе съображения съдът възприема *допълнителното заключение във вариант 1.2 /л. 364/, след приспадане разходите за товаро- разтоварна дейност и не включване разходите за наем на помещение, на база предоставени на вещото лице фактури от ОДБХ Х.* Вещото лице е констатирало в този вариант 1.2, че нереализираната търговска печалба за „Евролаб 2011“ ЕООД е в размер на **3 431 754,05 лв.**, ведно със законната лихва в размер на **201 783,02 лв.** за периода 4.08.2022 г. – 23.02.2023 г . Експертът е изчислил евентуалния размер на твърдяната нереализирана нетна търговска печалба за ищеца, след приспадане на разходите касаещи само товаро-разтоварната дейност, като тези разходи не включват разходи за наем на помещение, предвид приетото за безспорно между страните в с.з. на 14.02.2024г, че за процесният период разходите не включват разходи за наем на помещение. Именно посочената сума представлява вреда под формата на пропуснатата полза. Принципно е положението, че когато се прави оценка се прави без ДДС, което е и причината изчисляването на пропуснатите ползи да бъде извършено по офертна цена без ДДС. В този случай пропуснатата полза се явява чист приход без данък. Този вариант отразява реалните стойности, както на покупните, така и на продажните цени на услугите. Съдът приема, че цената на услугата „товаро-разтоварна дейност“ следва да се определи без ДДС, тъй като този данък се начислява и правото на данъчен кредит възниква само когато сделките са реални, а в случая няма реални сделки. Това разбиране следва да намери приложение и при института на пропуснатите ползи, тъй като при него по дефиниция печалбата е от неосъществени сделки.

Предвид основателността на исковата претенция за посочената сума-главница в размер на **3 431 754,05 лв.**, основателен е и иска за заплащане на лихва върху тази сума в размер на **201 783,02 лв.**, считано от 4.08.2022г

/датата на издаване Заповед № РД 11-1810 на изп. директор на БАБХ, с която по т. II е наредено товаро-разтоварването на обектите по т. I от транспортните средства с които се превозват да се осъществява от служители на отдел Г. „Капитан А.“/ до 23.02.2023г /датата на подаване на ИМ/. Законната лихва върху посочената по-горе главница е дължима по арг от т.4 на ТР № 3 от 22.04.2005г на ВКС по т.д. 3/ 2004 според което началният момент на забавата и дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението при незаконни действия на адм. органи е момента на преустановяването им, от 4.08.2022г до датата на депозиране на ИМ -23.02.2023г. От 4.08.2022 г товаро-разтоварната дейност се извършва от служители от отдел Г. „Капитан А.“ въз основа на нарочен адм акт. Не е предмет на изследване в настоящото производство законосъобразността на посочената заповед, респ. дължимо ли е обезщетение при евентуално установяване незаконосъобразността ѝ, още повече , че се установи по делото, че е налице влязло в сила съдебно решение по адм. д. 485/ 2023г на ВАС, с което е отменена като незаконосъобразна.

До посочения размер исковите претенции са основателни като до пълния претендиран размер следва да се отхвърлят като неоснователни.

При тази установеност на фактите, съдът прави извод за осъществен фактическия състав на отговорността по чл. 1 ал.2 ЗОДОВ.

Относно разноските: И двете страни претендират разноски.

Съгласно чл. 10 ал.3 от ЗОДОВ (Нова - ДВ, бр. 43 от 2008 г., в сила от 30.05.2008 г., доп. - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

В случая разноските на ищеца възлизат на 40 лв. депозит за призоваване на свидетели, 1200 лв. депозит за вещо лице, както и 25 лв. представляващи д.т. по ИМ, които с оглед посочената разпоредба се дължат на ищеца в пълен размер дори и при частично уважаване на исковата претенция, тоест общо сума в размер на 1265 лв.

Предвид изхода на спора, принципно ищецът има право да му се присъди възнаграждение за един адвокат съразмерно с уважената част от исковите претенции. В случая обаче, няма по делото доказателства, че адв. възнаграждение претендирано от ищеца е реално заплатено- в представения на л. 33 договор за правна защита и съдействие е посочено, че възнаграждението е договорено, не и внесено. Законът изисква, за да се присъди адв. възнаграждение сумата да е реално внесена, а не само договорена. Няма никакви ангажирани доказателства /напр. фактура, извлечение от банковата сметка на адвокатско дружество и др./ за доказване на факта на постъпване на възнаграждението в посочения размер. Ето защо на ищеца му се дължат единствено 1265 лв. представляващи разноски и държавна такса.

Относно претендираното от ответника адв. възнаграждение

съразмерно с отхвърлената част от иска, същото принципно му се дължи, но отново важи казаното по-горе, че такова се присъжда единствено, ако има доказателства сумата да е реално внесена. От представения на л. 203 договор се установява договорена сума, но не и реално заплатена. Следователно и на ответника не се дължи адв. възнаграждение съобразно отхвърлената част от иска. По арг. от чл. 10 ал.4 ЗОДОВ не се дължат на ответника и разноски за внесен депозит за експертизата.

За изчерпателност, пропуска на страните да представят доказателства за реално заплатени адвокатски възнаграждения не може да бъде преодолян по реда на чл. 248 ГПК вр с чл. 144 АПК по арг от т. 11 от Тълкувателно решение № 6/2013 г. по т. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС според което страните не могат да ангажират нови доказателства, дори и те да са във връзка с поддържаното им становище по време на процеса, след приключване на последното заседание по делото пред съответната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, съдът

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Българска агенция по безопасност на храните да заплати на „Евролаб 2011“ЕООД:

сума в размер на **3 431 754,05 лв** *главница* като обезщетение за претърпени имуществени вреди /пропуснати ползи/ в резултат незаконни действия на органи и длъжностни лица на БАБХ, изразяващи се в недопускане на служители на „Евролаб 2011“ ЕООД да извършват товаро-разтоварна дейност и да изпълняват функцията на оператор по см. на Регламент ЕС № 2017/ 625 на Европейския парламент и на Съвета от 15.03.2017г. за периода 20.05.2022г до 4.08.2022г като ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над 3 431 754,05 лв. до пълния предявен размер от 3 467 600 лв.

сума в размер на **201 783,02 лв** - *законна лихва* от 4.08.2022г /датата на издаване на Заповед № РД11-1810/ 4.08.2022г на изпълнителния директор на БАБХ до 23.02.2023г /датата на депозиране на ИМ/, като ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над 201 783,02 лв. до пълния предявен размер от 201 974,97лв. /съгласно допуснато на осн. чл. 214 ГПК вр с чл. 144 АПК изменение на исковата претенция в с.з. 10.04.2024г.

законна лихва върху главницата от **3 431 754,05 лв.** считано от 23.02.2023г /датата на подаване на ИМ / до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Българска агенция по безопасност на храните да заплати

на „Евролаб 2011“ ЕООД сумата от 1265 лева разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: